

ся о стараніи латино-униатской партіи возвести на праздную, по смерти Борецкаго, Кіевскую митрополию и Кіево-Михайловское игуменство лицъ, расположенныхъ къ униі. „Z strony (читаемъ здѣсь) postanowienia nowego Metropolity schismatycznego w Kiiowie, wyszły już ode dwóch niedziel listy od krola jego M-ci do Iego M-ci pana Woiewody Kiiowskiego, aby temu zabiegał. Archimandrictwo też Iego K. M. temu oycu Tyskiewiczowi, za którym W. M., moy miłościwy Pan, pisać raczysz, conferował. Day Boże, aby to do effectu przyszło. Rozumiem, że te listy prosto do Kiiowa poniesiono“. Въ концѣ письма находится по означенному дѣлу еще слѣдующая приписка: „Pominales mię W. M., moy mił. Pan, pierwey pisanem swoym z strony tego archymandrictwa y Mitropoliey; a ja bym był przdziey prosto te listy do W. M., mego mił. p., derogował“.

LXXIII.

Письмо запорожскихъ козаковъ къ Гнѣзненскому архіепископу съ просьбою объ избраніи на польскій престолъ королевича Владислава и о возстановленіи нарушенныхъ правъ православной церкви.

1632 г. іюня 3.

Przeoświecony Miłościwy Oycze, Panie y Patronie nasz miłościwy.

Naniszę posługi swe Rycerskie w miłościwą łaskę Swiatłowości naszego miłościwego Pana i Patrona pilne zalecamy.

Wziawszy wiadomość z uniwersału Swiatłowości W. M., naszego miłościwego pana, o smierci krola iego mości, pana nam peknie wiele panującego, który nie tylko nas iako własnie swoje woysko Zaporowskie, ale Państwa dosyć wszerokości hojnie wiernych poddanych w sierotstwie zostawiwszy ciężko żałosnych. Bowiem ieżeli członek ieden boleie, drudzy też z nim boleść cierpią, a což więcey gdy głowy wszystkim członkom niestanie y insze przy ney zwlec muszą. Nam że głowa generalna świę-

tobliwey pamięcy K. I. M. Pan nasz ustąpił. Oplakawszy serdecznemi łzami śmierć I. K. M., nasze terazniejsze osieroczenie, nieczym inszym wotować nie możemy, iedno na ten przeswiętny maiestat z taką pobożnością y równemi krolewskimi powagami z przeswiętnego potomstwa I. K. Mości wszyscy spolnie y iednostaynie obrać y posadzić wolnem obranem powinnismy, a właszcza naiasniejszego Władysława Żymunta I. K. M., który wielkie swoje zasługi w tym zacnym państwie z wielką odwagą zdrowia swego y dostoięństwa krulewskiego pokazawał, pod którego szczęśliwego I. K. M. panowania czasem spodziewamy się tak przymnoszenia praw, swobod y wolności, iako też y naruszonym poprawienia y rozszerzenia. O co uniżenie swiatobliwości W. M., naszego miłościwego Pana, tey zacney Korony Patrona y pierwszego xiążat xiążecia prosimy, aby swiatobliwości W. M., naszego miłościwego pana, y inszych zdanie poprzedszło, iakoby niaisniejszy Władysław krolewicz I. M. Korony Polskiej y W. X. Litewskiego panem stać raczył. Nie tajno iest Swiatobliwości W. M., naszego miłościwego pana, co nie tylko tosz tu w tym państwie każdemu, ale nie mał po wszystkich narodach wiadomość rozlecała się, żeśmy za smiętobliwego żywota I. K. M. wielkie bezprawia, niesłychanie utrapienie w boleści cerca naszego znosili y teraz znosiwy. A to wtręceniem się w nasze wolności, swiebody y prawa nowowznikłych P. P. unitow, ktorze to unitowe za faworem iakim się wiele nam y wszystkiemu narodowi naszemu roznych wąskow nanosili, monastery z nadaniami poodeimowali, Cerkwie S. wniwecz poobracali, ludzi cnotliwy konditiej mieyskiej z łanic powyrugowali, lud pospolity poturbowali, że iedni bez słubow wiele ziąją, dziatki bez chrztu umierają, a bez sacramenta z tego swiata zchodzą. Niewspominamy innych turbatiej y niesnosek y roznych kłopot, iako wiele za nastaniem wymyslney uniey w tym państwie dzieie się. Przetoż uniszenie y pokornie, Przewelebny w Christusie Oycze y panie nasz miłościwy, żadamy Swiatobliwości W. M., naszego miłościwego Pana, aby ta nowowynikła unia w czas przed koronacją da Bog przyszłego Pana znie-

siona beła, a my y narod nasz wiernie życzliwy temu oczystemu państwu uspokoieni beli; żeby ci wielebni unitowie cudze dobra, na ktorych czas nie mały przeżeli, temu komu własnie naależy, to iest duchowienstwu naszemu starożytney religiey Graeckiey Posłuszeństwa Patriarchy Konstantinopolitanskiego ex nunc puscieli. Zaczym my y wszystkim narod nasz uspokoieni zostawszy, za całość miley oyczyzny gardła nasze kłaść, oras wszyscy obiecuiemy. A gdzieby, uchoway Boże, inaczey byđź miało, acz się tego nie spodziewamy, z inszey miary uspokoienia sumnienia naszego drogę przyszłoby szukać, czego iednak sobie nie życzymy, pewni będąc po swiatobliwości W. M., naszego miłościwego Pana, Przeoświecony oycze y panie nasz, że się w to miłościwe włożyć raczysz. W inszych woysku należących sprawach y potrzebach swych, zlecilismy panom posłom naszym Swiatobliwości W. M., naszemu miłościwemu Panu, przełożyć, ktorym racz miłościwy Pan y Patron miłościwie się stawić, wiary dać... Przetozesmy się w tym z powolnymi y uniszonymi służbami swemi rycerskimi miłościwey łasce swiatobliwości naszego miłościwego pana y Patrona. Z Przyłuk. die 3 Iunii, 1632 r.

Swiatobliwości W. Mości, naszego miłościwego pana, uniożeni sludzi

Iwan Petrzycki starszy z woyskiem Zaporowskiem.

Из рукописнаго сборника, подъ заглавіемъ: „Miscelanea Historiko-politika 1632—1637 гн.“, хранящаюся въ библиотекѣ Императорскаго Варшавскаго Университета (№ 931, in fol.—пагинации нѣтъ.)

LXXIV.

Письмо запорожскихъ козаковъ, посланное на конвакаціонный сеймъ послѣ смерти Сигизмунда III, и ихъ инструкція депутатамъ, отправленнымъ на означенный сеймъ.

1632 г. іюня 9.

Oświeconі iasnie wielmożni, a nam wielie miłościwi Panowie. Uniszone służby swe rycerskie łaskom W. M. swych wielie miłościwych Panow iako naupilney zalecamy.